

VISPĒRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2014. gada 7. novembrī (*)

Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spēnijā ir atļauts norakstīt nemateriālas vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes īrvalsts nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos – Līgums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības – Neesamība – LESD 107. panta 1. punkta pārskatums

Lieta T-399/11

Banco Santander, SA, Santander [Santander] (Spēnija),

Santusa Holding, SL, Boadilja del Monte [Boadilla del Monte] (Spēnija),

ko sūkotnāji pārstāv: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, vāļi – J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv R. Lyal, C. Urraca Caviedes un P. Nemešková, pārstāvji,

atbildētāji,

par prasību atcelt Komisijas 2011. gada 12. janvāra Līguma 2011/282/ES par finanšu nemateriālas vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi īrvalsts Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spēnija (OV L 135, 1. lpp.), 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

VISPĒRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [M. E. Martins Ribeiro], tiesneši N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood], E. Bieļēns [E. Bieliņas], S. Žervazonis [S. Gervasoni] (referenti) un L. Madise [L. Madise],

sekretārs H. Palasio Gonsalēss [J. Palacio González], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 11. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

Administratīvā process

1 Ar vairākiem rakstiskiem jautājumiem, kas tika uzdoti 2005. un 2006. gadā (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 un P-5509/06), Eiropas Parlamenta loceklis izjautāja Eiropas Kopienų Komisiju par tiesiskā regulējuma, kas Spānijas Likuma par sabiedrību ienākuma nodokli 12. panta 5. punktā ieviests ar 2001. gada 27. decembra *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Likums Nr. 24/2001 par fiskāliem, administratīviem un sociāliem pasākumiem) (2001. gada 31. decembra *BOE* Nr. 313, 50493. lpp.) un pārrēmts ar 2004. gada 5. marta *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Karaļa dekrētlukums Nr. 4/2004 par pārskatītā Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli teksta apstiprināšanu) (2004. gada 11. marta *BOE* Nr. 61, 10951. lpp.; turpmāk tekstā – “strādīgā shēma” vai “strādīgais pasākums”), atzīšanu par valsts atbalstu. Komisija būtībā atbildēja, ka saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju strādīgā shēma nebija kvalificējama par valsts atbalstu.

2 Komisija 2007. gada 15. janvārī un 26. marta vēstulēs lūdza Spānijas iestādēm tai sniegt informāciju, lai novērtētu strādīgās shēmas piemērošanas jomu un sekas. Ar 2007. gada 16. februāri un 4. jūnija vēstulēm Spānijas Karaliste sniedza Komisijai pieprasīto informāciju.

3 Pa faksu 2007. gada 28. augustā Komisija saņēma privāta uzņēmēja sūdzību, kurā tika apgalvots, ka strādīgā shēma ir ar kopīgo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

4 Ar 2007. gada 10. oktobra lēmumu Komisija uzsāka formālo izmeklēšanas procedūru par strādīgo shēmu.

5 Komisija saņēma Spānijas Karalistes atbildi par šo lēmumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru ar 2007. gada 5. decembra vēstuli. Laikā no 2008. gada 18. janvārī lūdz 16. jūnijam Komisija turklāt saņēma 32 trešo ieinteresēto personu atbildes. Spānijas Karaliste 2008. gada 30. jūnijā un 2009. gada 22. aprīlī vēstulēs sniedza savus komentārus par ieinteresēto trešo personu piezīmēm.

6 2008. gada 18. februārī, 2009. gada 12. maijā un 8. jūnijā tika rīkotas tehniskās sanāksmes ar Spānijas valsts iestādēm. Tika rīkotas arī citas tehniskās sanāksmes ar dažām no 32 ieinteresētajām trešajām personām.

7 Ar 2008. gada 14. jūlija vēstuli un 2009. gada 16. jūnija elektroniskā pasta vēstuli Spānijas Karaliste iesniedza Komisijai papildu informāciju.

8 Par lūdzdabīgās iegādi, kas veikta Eiropas Savienībā, Komisija izbeidza procedūru ar 2009. gada 28. oktobra lēmumu 2011/5/EK par nemateriālo vārtības norakstīšanu nodokļu vajadzības saistībā ar kapitāla daļu iegādi rīkstes C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko iestenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.).

9 Komisija paziņoja par nesaderīgu ar kopīgo tirgu strādīgo shēmu, kas izpaužas kā nodokļu priekšrocība, kura ļauj Spānijā reģistrētām sabiedrībām veikt nemateriālo vārtības norakstīšanu, iegādājoties lūdzdabīgu rīksti, tad, ja tie tiek piemēroti Savienībā reģistrētu uzņēmumu lūdzdabīgās iegādei.

10 Komisija neapturēja procedūru saistībā ar ārpus Savienības veiktām iegādēm, jo Spānijas valsts iestādes bija apņēmās sniegt jaunu informāciju par šādiem, veicot pārrobežu apvienošanu ārpus Savienības.

11 Spānijas Karaliste sniedza Komisijai informāciju par tiešajām investīcijām, ko Spānijas sabiedrības 2009. gada 12., 16. un 20. novembrī un 2010. gada 3. janvārī veikušas ārpus

Savienības. Komisija saņēma vairāku ieinteresēto trešo pušu novērojumus.

12 2009. gada 27. novembrī, kā arī 2010. gada 16. un 29. jūnijā notika Komisijas un Spēnijas valsts iestāžu tehniskās sanāksmes.

Apstrīdētāis lēmums

13 Komisija 2011. gada 12. janvārī pieņēma Lēmumu 2011/282/ES par finanšu nemateriālo vārtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi (rīcības C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko stenojusi Spēnija (OV L 135, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētāis lēmums”). Šim lēmumam tika redakcijā, kas ir publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, 2011. gada 3. martā tika veikts korekts labojums. Tajā tika veikts vēl viens korekts labojums, kas Oficiālajā Vēstnesī tika publicēts 2011. gada 26. novembrī.

14 Ar strīdīgo pasākumu ir paredzēts, ka tad, ja Spēnijā ar nodokļiem apliekams uzņēmums iegūst kapitāla daļu “rīcības reģistrētā sabiedrībā” un šā kapitāla daļu iegāde ir vismaz 5 % apjomā un attiecīgās kapitāla daļas netiek atsavinātas vismaz vienu gadu, tad nemateriālo vārtību, kas rodas no šīs kapitāla daļu iegūves, kurai jābūt iegrāmatotai kā atsevišķam nemateriālam aktīvam, var atskaitīt no maksājuma uzņēmumu ienākuma nodokļa norakstīšanas veidā. Strīdīgajā pasākumā ir precizēts, ka, lai sabiedrība varētu kvalificēties kā “rīcības reģistrētu sabiedrību”, tai ir jābūt apliekamai ar tādā pašā nodokli, kas ir piemērojams Spēnijā, un tās ienākumiem jānāk galvenokārt no ņemtas veikta darba (apstrīdētā lēmuma 30. apsvēruma).

15 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka saskaņā ar Spēnijas tiesisko regulējumu uzņēmumu apvienošanās nozīmē operāciju, ar kuru viens vai vairāki uzņēmumi, beidzot pastāvēt, bet ne likvidējoties, nodod visus savus aktīvus un saistības citam pastāvošam uzņēmumam vai uzņēmumam, ko tie izveido apmaiņā pret to, ka šo uzņēmumu akciju turētājiem tiek izsniegti minētā otra uzņēmuma kapitāla vērtspapīri (apstrīdētā lēmuma 32. apsvēruma).

16 Akciju iegāde nozīmē operāciju, ar kuru viens uzņēmums iegādājas akcijas cita uzņēmuma kapitālā, neiegūstot tajā balsstiesību vai kumu vai kontroli (apstrīdētā lēmuma 32. apsvēruma).

17 Turklāt apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, ka saskaņā ar strīdīgo pasākumu finanšu nemateriālo vārtību nosaka, atēmot no kapitāla daļu iegādes samaksātās cenas, mērķa uzņēmumsabiedrības materiālo un nemateriālo aktīvu tirgus vērtību. Turklāt ir precizēts, ka ar finanšu nemateriālo vārtības jēdzienu, kā tas ir paredzēts strīdīgajā pasākumā, tādējādi tiek ieviests kapitāla daļu iegādes jomā ar nozīmi, kuru parasti izmanto aktīvu nodošanā vai uzņēmumsabiedrību apvienošanās darījumos (apstrīdētā lēmuma 29. apsvēruma).

18 Visbeidzot jānorāda, ka saskaņā ar Spēnijas nodokļu tiesībām, ja uzņēmums, kas ir nodokļu maksātājs Spēnijā, veic kapitāla daļu iegādi, tam grāmatvedībā nav jāatsevišķi uzskaita nodokļu maksāšanas vajadzībām nemateriālo vārtību, kura rodas no šādas akciju daļas iegādes. Turpretī arī atbilstoši Spēnijas nodokļu tiesībām nemateriālo vārtību var norakstīt uzņēmumsabiedrību apvienošanās darījumos (apstrīdētā lēmuma 28. apsvēruma).

19 Apstrīdētajā lēmumā strīdīgā shēma ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ja to piemēro līdzdalības iegādei (rīcības Savienības reģistrātos uzņēmumos (apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punkts). Šā lēmuma 4. pantā tostarp ir paredzēts pienākums atgriezt Spēnijas Karalistes pieširtos atbalstus.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

20 2011. gada 29. jūlijā iesniedzot Vispārējās tiesas kancelei prasības pieteikumu, prasītājam *Banco Santander, SA* un *Santusa Holding, SL* cēla šo prasību.

21 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā ir noteikts, ka strīdīgajā shēmā ir ietverti valsts atbalsta elementi;
- pakārtoti atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā atzīts, ka strīdīgajā shēmā ir valsts atbalsta elementi, kad to piemēro tādai līdzdalības iegādei, ar kuru tiek iegūta kontrole;
- pakārtoti atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir paredzēts atgūt atbalstu attiecībā uz darījumiem, kuri ir veikti pirms apstrīdētā lēmuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*;
- pakārtoti atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu un pakārtoti tādā 4. pantu, ciktāl šīs normas attiecas uz darījumiem, kas ir veikti Amerikas Savienotajās Valstīs, Meksikā un Brazīlijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasījumiem atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu

23 Saistībā ar prasījumiem atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu prasītājam apstrīd Komisijas apstrīdētajā lēmumā veikto valsts atbalsta kvalifikāciju attiecībā uz strīdīgo shēmu. Šis prasījuma atbalstam tās būtībā izvirza piecus prasības pamatus, no kuriem pirmais ir par kļūdu tiesību piemērošanā, ko ir pieļāvusi Komisija, piemērojot selektivitātes nosacījumu, otrs pamats ir par kļūdu atskaites sistēmas identifikācijā, trešais pamats ir par pasākuma selektivitātes neesamību, jo ar to ieviestā diferenciācija izrietot no sistēmas, kurā šis pasākums iekārtas, ekonomiskā rakstura, ceturtais pamats ir par to, ka ar šo pasākumu netiek radītas nekādas priekšrocības uzņēmumiem, kuriem ir piemērojama strīdīgā shēma, un piektais pamats attiecas uz selektivitātes kritēriju, kā arī priekšrocību pastveidošanas kritēriju, kā arī pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā.

24 Vispirms ir jāpārbauda pirmais pamats.

25 Prasītājam apgalvo, ka strīdīgajai shēmai nav selektīva rakstura LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un patiesībā tas esot vispārīgs pasākums, kuru var piemērot jebkuram uzņēmumam, kas ir apliekams ar nodokļiem Spānijā. Līdz ar to Komisija esot kļūdāni piemērojusi LESD 107. panta 1. punkta normas, secinot, ka strīdīgajam pasākumam esot selektīvs raksturs.

26 Prasītājam piebilst, ka Komisijai bija jāpierāda, ka pastāv uzņēmumu kategorija, kurai bija paredzēts strīdīgais pasākums, ko tā nav izdarījusi.

27 Komisija apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā veikta selektīva rakstura analīze atbilst judikatūrai, jo tā izriet no atbilstošās atsaucēs sistēmas definīcijas, un Komisija tālāk ir

konstatējusi izņēmuma pastāvīšanu, kas ir izveidots ar strādgo pasākumu.

28 Komisija turklāt pamatojas uz analoģiju starp priekšrocību, kas ir piešķirtas kapitāla eksporta gadījumā, kā tas esot strādgo pasākuma gadījumā, un priekšrocību preču eksporta gadījumā, un šādā gadījumā jau ir nolemts, ka šādas priekšrocības bija kvalificējamās kā selektīvas pasākums.

29 Pirms izskatīt šo pamata pamatotību atbilstoši lietas apstākļiem un pēc atgaidījuma, ka selektivitāte ir viens no kumulatīviem kritērijiem, lai kvalificētu pasākumu kā valsts atbalstu, ir jāprecizē, kādi ir apstākļi, kuri ir jāizpilda, lai ņemtu Komisijai pamatoti izdarīt secinājumu par pasākuma selektivitāti.

Kritēriji valsts atbalsta pastāvīšanas atzīšanai

30 Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu:

“Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkāds cits veids piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tās atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.”

31 Saskaņā ar judikatūru valsts atbalsta kvalifikācija prasa, lai būtu izpildīti visi LESD 107. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi (skat. Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedumu lietā C-280/00 *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, *Recueil*, I-7747. lpp., 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 LESD 107. panta 1. punktā valsts atbalsta kvalifikācija ir pakāauta diviem turpmākiem nosacījumiem: šāda pasākuma finansēšana no valsts puses vai ar valsts līdzekļu palīdzību, priekšrocību pastāvīšana kādam uzņēmumam, minētā pasākuma selektīvais raksturs, kā arī tā ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un no tās izrietošā konkurences izkropošana (Tiesas 2006. gada 15. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-393/04 un C-41/05 *Air Liquide Industries Belgium*, Krājums, I-5293. lpp., 28. punkts).

Nodokļu jomā piemērojamā selektivitātes analīzes metode

33 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 107. panta 1. punktā ir paredzēts pienākums noteikt, vai valsts pasākums konkrētajā tiesiskajā režīmā var radīt priekšrocību “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” atšķirībā no pārējiem, kas, ņemot vērā šo režīma mērķi, atrastos faktiski un juridiski līdzīgā situācijā (skat. Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03 *Portugāle/Komisija*, Krājums, I-7115. lpp., 54. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 15. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-106/09 P un C-107/09 P *Komisija un Spānija/Government of Gibraltar* un *Apvienotā Karaliste*, Krājums, I-11113. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra; Vispārīgās tiesas 2013. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-308/00 *RENV, Salzgitter/Komisija*, Krājums vāļ nav publicēts, 116. punkts).

34 Atbilstošā tiesiskā regulējuma noteikšanai, kuru kvalificē kā “atskaites punktu”, ir sevišķi liela nozīme nodokļu pasākumu gadījumā, jo pašu priekšrocības esamību var konstatēt, tikai to salīdzinot ar tās saukto “normālo” aplīšanu ar nodokļiem (iepriekš 33. punktā minētais spriedums lietā *Portugāle/Komisija*, 56. punkts).

35 Lai novērtētu, vai nodokļu pasākumam ir selektīvs raksturs, tad atbilstoši atskaites punktam ir jānosaka, vai ar minēto pasākumu tiek piešķirtas priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem, kuri atrodas faktiski un juridiski līdzīgā situācijā (iepriekš

33. punkt? min?tais spriedums liet? Portug?le/Komisija, 56. punkts).

36 Tom?r tad, ja pat atbilstoši atskaites punktam š?da atš?ir?ba atkl?jas t?du uz??mumu starp?, kuri atrodas sal?dzin?mos faktiskos un juridiskos apst?k?os, tad atbilstoši past?v?gajai judikat?rai valsts atbalsta j?dziens neattiecas uz t?diem valsts pas?kumiem, ar kuriem rada diferenci?ciju uz??mumu starp? un kuri t?gad *a priori* ir selekt?vi, ja š?da diferenci?cija izriet no sist?mas, kur? tie ietilpst, rakstura vai uzb?ves (skat. iepriekš 33. punkt? min?to spriedumu liet? Portug?le/Komisija, 52. punkts).

37 No iepriekš min?t? izriet, ka, lai valsts nodok?u pas?kumu kvalific?tu k? “selekt?vu”, pirmk?rt, ir j?identific? un j?izv?rt? kop?j? jeb “norm?l?” attiec?gaj? dal?bvalst? piem?rojam? nodok?u sist?ma. Tieši saist?b? ar šo kop?jo jeb “norm?lo” nodok?u rež?mu Komisijai, otrk?rt, ir j?nov?rt? un j?nosaka ar attiec?go nodok?u pas?kumu pieš?irt?s priekšroc?bas iesp?jamais selekt?vais raksturs, pier?dot, ka šis pas?kums ir atk?pe no š?s kop?j?s sist?mas, cikt?l ar to tiek ieviestas atš?ir?bas starp tirgus dal?bniekiem, kuri, ?emot v?r? attiec?g?s dal?bvalsts nodok?u sist?mai paredz?to m?r?i, atrodas faktiski un juridiski l?dz?g? situ?cij? (Visp?r?j?s tiesas 2012. gada 7. marta spriedums liet? T?210/02 RENV *British Aggregates*/Komisija, Kr?jum? v?l nav public?ts, 49. punkts). Attiec?g? gad?jum?, trešk?rt, ir j?p?rbauda, vai attiec?g? dal?bvalsts ir var?jusi pier?d?t, ka pas?kums ir attaisnots ar sist?mas, kur? tie ietilpst, raksturu vai uzb?vi (iepriekš 33. punkt? min?tais spriedums liet? Portug?le/Komisija, 53. punkts).

Nepieciešam?ba identific?t uz??mumu kategoriju, kuri sa?em priekšroc?bas ar attiec?go pas?kumu

38 Krit?rijs attiec?b? uz pas?kuma selektivit?ti ?auj noš?irt valsts atbalstu un visp?r?jus nodok?u politikas pas?kumus, kurus piem?ro dal?bvalstis (šaj? zi?? skat. iepriekš 32. punkt? min?to spriedumu *Air Liquide Industries Belgium*, 32. punkts).

39 Šaj? zi?? Tiesa ir l?musi, ka pas?kuma selekt?vo raksturu var konstat?t pat tad, ja t? piem?rošana neaprobežojas ar vienu prec?zi ierobežotu uz??m?jdarb?bas jomu.

40 Tiesa ir atzinusi, ka valsts atbalsts past?v tad, ja pas?kums “galvenok?rt attiecas uz” vienu, iesp?jams, vair?k?m, uz??m?jdarb?bas jom?m (Tiesas 1990. gada 12. j?lija spriedums liet? C?169/84 COFAZ/Komisija, *Recueil*, l?3083. lpp., 22. un 23. punkts, un 2003. gada 20. novembra spriedums liet? C?126/01 GEMO, *Recueil*, l?13769. lpp., 37.–39. punkts).

41 Tiesa turkl?t ir atzinusi, ka pas?kums, kuru piem?ro uz??mumiem, kuri ražo preces, ir selekt?vs (Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedums liet? C?143/99 *Adria?Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Kr?jums, l?8365. lpp., 40. punkts).

42 Tiesa turkl?t ir l?musi, ka pas?kums, ar kuru pieš?ir priekšroc?bas uz??mumiem, kuri atrodas noteikt? ?eogr?fisk? apgabal?, zaud? visp?r?ja nodok?u vai ekonomisk?s politikas pas?kuma raksturu (šaj? zi?? skat. Tiesas 2000. gada 19. septembra spriedumu liet? C?156/98 V?cija/Komisija, *Recueil*, l?6857. lpp., 23. punkts).

43 Visp?r?j? tiesa par selekt?vu ir kvalific?jusi pat t?du pas?kumu, kas piem?rojams ierobežot? laikposm?. T?d?j?di t? ir l?musi, ka selekt?vs pas?kums bija t?ds, kurš, ?emot v?r? ?so laikposmu, k?ds ir dots uz??mumiem, lai izpild?tu formalit?tes, kuras izpildot var sa?emt priekšroc?bas, faktiski bija pieejams tikai tiem uz??mumiem, kuri jau bija s?kuši izpild?t attiec?g?s formalit?tes, vai uz??mumiem, kuri bija iecer?juši t?s izpild?t, vai vismaz bija gatavi t?s izpild?t ?oti ?s? laikposm? (šaj? zi?? skat. Visp?r?j?s tiesas 2009. gada 4. septembra spriedumu liet? T?211/05 It?lija/Komisija, Kr?jums, l?2777. lpp., 120. un 121. punkts).

44 Ja atbalsta sa??m?ju kategorija ir seviš?i plaša vai daž?da, tad reiz?m noteicošais, lai konstat?tu, vai pas?kumam ir selekt?vs raksturs, ir nevis noteikt sa??m?ju kategorijas robežas, bet gan tas, kuri uz??mumi ir izsl?gti (šaj? zi?? skat. Visp?r?j?s tiesas 2000. gada 29. septembra spriedumu liet? T?55/99 CETM/Komisija, *Recueil*, II?3207. lpp., 39., 40. un 47. punkts).

45 No iepriekš 31.–44. punkt? min?t?s judikat?ras izriet, ka uz??mumu kategorijas, kura ir vien?g?, kas sa?em attiec?g? pas?kuma priekšroc?bas, identific?šana ir nepieciešams nosac?jums, lai atz?tu, ka past?v valsts atbalsts.

46 Š?da selektivit?tes j?dziena interpret?cija ir atbilstoša ar pašu LESD 107. panta 1. punkta tekstu, kur? ir paredz?ts, ka priekšroka j?dod “konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai”.

47 Turkl?t, k? nor?d?ts iepriekš 33.–37. punkt?, atsaucoties uz anal?zes metodi, kas ir aprakst?ta min?tajos punktos, Tiesa atg?dina, ka LESD 107. panta 1. punkt? ir noteikts pien?kums noteikt, vai valsts pas?kums konkr?taj? tiesiskaj? rež?m? rada priekšroc?bu “konkr?tiem uz??mumiem un konkr?tu pre?u ražošanai” atš?ir?b? no p?r?jiem, kas, ?emot v?r? min?t? rež?ma m?r?i, faktisk? un juridisk? zi?? atrastos l?dz?g? situ?cij? (skat. iepriekš 33. punkt? min?to spriedumu liet? Portug?le/Komisija, 54. punkts).

48 Tikl?dz attiec?gais pas?kums, kaut vai tas b?tu kvalific?jams k? atk?pe no kop?j? vai “norm?l?” nodok?u regul?juma, ir pieejams visiem uz??mumiem, nav j?veic darb?ba, ar kuru sal?dzin?jum? ar kop?jo vai “norm?lo” nodok?u tiesisk? regul?juma m?r?i sal?dzina uz??mumu, kuriem var piem?rot attiec?go pas?kumu, juridisko un faktisko situ?ciju, ar to uz??mumu situ?ciju, kuriem nevar to piem?rot.

49 No iepriekš min?t? izriet, ka, lai izpild?tu selektivit?tes nosac?jumu, katr? zi?? ir j?identific? uz??mumu kategorija, kas ir vien?gie, kuriem dod priekšroc?bas ar attiec?go pas?kumu, un iepriekš 48. punkt? min?taj? gad?jum? selektivit?te nevar izriet?t tikai no konstat?cijas par to, ka ir ieviesta atk?pe no kop?j?s vai “norm?l?s” aplikšanas ar nodok?iem.

50 Turkl?t t? ir Komisija, kurai ir j?pier?da, ka ar pas?kumu tiek ieviesta diferenci?cija starp uz??mumiem, kuri, iev?rojot izvirz?to m?r?i, atrodas sal?dzin?m? faktisk? un juridisk? situ?cij? (Tiesas 2011. gada 8. septembra spriedums liet? C?279/08 P Komisija/N?derlande, Kr?jums, I?7671. lpp., 62. punkts).

51 Iepriekš 50. punkt? min?taj? spriedum? liet? Komisija/N?derlande (63. punkts) Tiesa t?d?j?di konstat?ja, ka Komisija apstr?d?taj? l?mum? ir pietiekami pier?d?jusi, ka tikai ?paša lielo r?pniec?bas uz??mumu grupa, kuri nodarbojas ar tirdzniec?bu starp dal?bvalst?m, sa?em priekšroc?bas, kas nav pieejamas citiem uz??mumiem. T?tad liet?, kur? tika tais?ts šis spriedums, Komisija pier?d?ja, ka attiec?gais pas?kums ir selekt?vi piem?rots konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražot?jiem.

52 T?pat iepriekš 33. punkt? min?taj? spriedum? liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste (96. punkts) Tiesa konstat?ja, ka Komisija apstr?d?taj? l?mum? bija pietiekami pier?d?jusi, ka noteikti uz??mumi, proti, “rzonas” sabiedr?bas, sa??ma selekt?vas priekšroc?bas.

53 T?tad šaj? liet? ir j?nov?rt?, vai daž?die pier?d?jumi, uz kuriem ir balst?jusies Komisija apstr?d?taj? l?mum?, lai secin?tu str?d?g? pas?kuma selektivit?ti, kuru t? turpina apgalvot tiesved?b?, ?auj pier?d?t š? pas?kuma selekt?vo raksturu.

54 Pirmkārt, lai apstrīd tajā lēmumā secinātu strīdīgā pasākuma selektīvo raksturu, Komisija, galvenokārt, ir pamatojusies uz to, ka pastāv ja atkāpe no atsaucēs sistēmas. Tā norādīja, ka tās izvēlētajā atsaucēs sistēmā, lai novērtētu strīdīgā pasākuma selektīvo raksturu, bija "Spēnijas uzņēmumu ienākuma nodokļa vispārīgā kārta un, konkrēti, noteikumi saistībā ar finanšu nemateriālo vērtības aplikšanu ar nodokļiem, kas ietilpst minētajā nodokļu kārtībā" (apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā). "Provizorisks un pakārtoti" tās uzskatīja, ka strīdīgais pasākums ir izņēmums no Spēnijas grāmatvedības sistēmas (apstrīdētā lēmuma 121. apsvērumā). Tā turklāt norādīja, ka strīdīgā lēmuma sekas bija tādas, ka Spēnijas ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla vērtības reīstrētos uzņēmumos, piemēro atšķirīgu nodokļu tiesisko regulējumu nekā Spēnijas ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla vērtības Spēnijas reīstrētos uzņēmumos, kaut arī šīs abas uzņēmumu kategorijas atrodas salīdzināmos apstākļos (apstrīdētā lēmuma 122. un 136. apsvērumā). Pamatojoties uz šādu atšķirīgu attieksmi, Komisija izdarīja secinājumu, ka strīdīgais pasākums "[bija] izņēmums no atsaucēs sistēmas" (apstrīdētā lēmuma 125. apsvērumā).

55 Komisija apstrīd tajā lēmumā tātad ir piemērojusi iepriekš 33.–37. punktā aprakstīto analīzes metodi.

56 Kā to pamatoti apgalvo prasītājas, 33.–37. punktā aprakstītās analīzes metodes piemērošana šajā lietā nevar radīt konstatāciju par strīdīgā pasākuma selektivitāti. Pat ja pieņemtu, ka būtu pierādīts, ka pastāv atkāpe vai izņēmums no Komisijas identificētās atsaucēs sistēmas, tas vien Komisijai neaizliedz secināt, ka ar strīdīgo pasākumu dod priekšroku "konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai" LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja *a priori* uz šo pasākumu var pretendēt jebkurš uzņēmums.

57 Vispirms ir jānorāda, ka strīdīgais pasākums ir piemērojams jebkurai kapitālu iegūdei vismaz 5 % apmērā vērtības reīstrētos uzņēmumos, kuras neatsavinā vismaz vienu gadu. Tātad tas neattiecas uz pašu uzņēmumu vai preču ražotāju kategoriju, bet gan uz konkrētu ekonomikas darbību kategoriju.

58 Taisnība, ka dažos gadījumos arī no šīetami vispārīgā veida pasākuma piemērošanas jomas var tikt izslēgti uzņēmumi (šajā ziņā skat. Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedumu apvienotās lietās 6/69 un 11/69 Komisija/Frāncija, *Recueil*, 523. lpp., 20. un 21. punkts, un iepriekš 33. punktā minēto spriedumu lietā Komisija un Spēnija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, 101. un 107. punkts).

59 Šajā lietā, lai saņemtu strīdīgā pasākuma priekšrocības, uzņēmumam ir jāiegūst pasākuma akcijas vērtības reīstrētajā sabiedrībā (apstrīdētā lēmuma 26. un 32. apsvērumā).

60 Jānorāda, ka šāds tīri finansiāls darbījums *a priori* neliek ieguvējam uzņēmumam veikt izmaiņas savas darbības jomā, turklāt principā tas nozīmē, ka sabiedrības atbildība ir ierobežota tikai atbilstoši tās veiktā ieguldījuma apmēram.

61 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pasākums, kuru piemēro neatkarīgi no uzņēmumu darbības veida, *a priori* nav selektīvs (šajā ziņā skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, 36. punkts).

62 Turklāt strīdīgajam pasākumam nav noteikta nekāda minimālā summa, kura atbilst minimālajam 5 % daļības sliekšnim, kas minēts iepriekš 57. punktā, un tātad ar to priekšrocību saņemšana nav ierobežota tikai attiecībā uz uzņēmumiem ar pietiekamiem finanšu resursiem šādam nolikam, pretēji pasākumam, par kuru tika taisīts Vispārīgās tiesas 2009. gada 9. septembra spriedums apvienotās lietās no T-227/01 līdz T-229/01, T-265/01, T-266/01 un

T?270/01 *Diputación Foral de Álava* u.c./Komisija (Kr?jums, II?3029. lpp., 161. un 162. punkts).

63 Visbeidzot str?d?gaj? pas?kum? ir paredz?ts, ka nodok?u priekšroc?bas pieš?ir tikai atbilstoši nosac?jumam, kas ir saist?ts ar konkr?tu ekonomisko l?dzek?u ieg?di, proti, kapit?lda?u [ieg?di] ?rvalst?s re?istr?t?s sabiedr?b?s.

64 Iepriekš 42. punkt? min?taj? spriedum? liet? V?cija/Komisija (22. punkts) Tiesa l?ma, ka nodok?u atvieglojums, ko pieš?ir nodok?u maks?tajiem, kuri atsavina noteiktus ekonomiskos l?dzek?us un kuri var?ja atskait?t pe??u, kas rad?s no kapit?lda?u ieg?des kapit?lsabiedr?b?s, kuru juridisk?s adreses atrad?s noteiktos re?ionos, šiem nodok?u maks?tajiem pieš?ir priekšroc?bas, kuras k? visp?r?js pas?kums, kas piem?rojams bez noš?iršanas visiem saimniecisk?s darb?bas subjektiem, nebija kvalific?jams par valsts atbalstu atbilstošo L?guma normu izpratn?.

65 Ar str?d?go pas?kumu t?tad *a priori* no t? priekšroc?bu sa?emšanas nav izsl?gta neviena uz??mumu kategorija.

66 L?dz ar to, pat ja pie?emtu, ka str?d?gais pas?kums ir atk?pe no Komisijas izv?l?t?s atsauc?s sist?mas, š?ds apst?klis katr? zi?? nav iemesls, kura d?? var secin?t, ka ar min?to pas?kumu dod priekšroku "konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai" LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

67 Otrk?rt, Komisija ir nor?d?jusi, ka "apstr?d?tais pas?kums [bija] selekt?vs, jo tas [bija] labv?l?gs tikai noteikt?m uz??mumu grup?m, kas ?steno[ja] atseviš?us ieguld?jumus ?rvalst?s" (apstr?d?t? l?muma 102. apsv?rums). T? apgalvo, ka pas?kums, ar kuru tika sniegta priekšroc?bas vien?gi uz??mumiem, kuri atbilda nosac?jumiem, kas j?izpilda, lai to pieš?irtu, bija selekt?vs "de jure", neesot vajadz?bai p?rliecin?ties, ka t? sekas ir t?das, ka ar to var sniegt priekšroc?bas tikai konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai.

68 Tom?r ar? šis otrs apstr?d?taj? l?mum? sniegtais pamatojums ne?auj pier?d?t str?d?g? pas?kuma selekt?vo raksturu.

69 Saska?? ar past?v?go judikat?ru LESD 107. panta 1. punkt? valsts iejaukšan?s ir noš?irtas atbilstoši to sek?m (Tiesas 1974. gada 2. j?lija spriedums liet? 173/73 Komisija/It?lija, *Recueil*, 709. lpp., 27. punkts, un 2004. gada 29. apr??a spriedums liet? C?159/01 N?derlande/Komisija, *Recueil*, I?4461. lpp., 51. punkts). T?tad t?s ir attiec?g? pas?kuma sekas, uz kur?m balstoties ir j?nov?rt?, vai šis pas?kums ir kvalific?jams k? valsts atbalsts tostarp t?d??, ka tam ir selekt?vs raksturs (šaj? zi?? skat. iepriekš 33. punkt? min?to spriedumu liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, 87. un 88. punkts).

70 Turkl?t 2012. gada 29. marta spriedum? liet? C?417/10 *3M Italia* (Kr?jum? v?l nav public?ts, 42. punkts) Tiesa l?ma, ka fakts, ka attiec?g? pas?kuma piem?rošanas krit?rijiem atbilst tikai nodok?u maks?t?ji, kuri var sa?emt ar šo pas?kumu noteikt?s priekšroc?bas, pats par sevi tam nevar?ja pieš?irt selekt?vu raksturu.

71 Visbeidzot, iepriekš 33. punkt? min?taj? spriedum? liet? Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste (103., 104. un 107. punkts) Tiesa l?ma, ka jebkura diferenci?cija nodok?u jom? nenoz?m?, ka past?v valsts atbalsts un ka, lai diferenci?ciju nodok?u jom? var?tu kvalific?t par atbalstu, ir j?sp?j identific?t noteiktu uz??mumu kategoriju, kuru var noš?irt tam piem?tošu specifisku rakstur?paš?bu d??.

72 Turpret? Komisijas pied?v?t? metode var?tu pret?ji iepriekš 71. punkt? min?tajai judikat?rai rad?t selektivit?tes konstat?šanu jebkura nodok?u pas?kuma gad?jum?, kura sa?emšanai ir

jāizpilda zināmi nosacījumi, kaut arī saņēmējiem uzņēmumiem nebūtu nekādas viēiem piemērošas kopīgās raksturiezīmes, kas būtu tos nošķirt no citiem uzņēmumiem, turpus fakta, ka tie varētu izpildīt nosacījumus, kuru izpildei ir pakāauta pasākuma piešķiršana.

73 Treškārt, Komisija apstrīdēt lēmuma 154. apsvērumā ir noteikusi, ka tē “[uzskatāja], ka šajā lietā strīdīgā pasākuma mērķis [bija] veicināt kapitāla eksportu no Spānijas, lai nostiprinātu Spānijas uzņēmumu pozīcijas ārēzēs, tādējādi uzlabojot atbalsta shēmas saņēmēju konkurētspēju”.

74 Šajā ziņā jāatgādina, ka valsts pasākums, ar kuru nešķirojot tiek sniegtas priekšrocības visiem valsts teritorijā esošajiem uzņēmumiem, nav kvalificējams par valstu atbalstu, ņemot vērā selektivitātes kritēriju (iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, 35. punkts).

75 Tādējādi, kaut arī LESD 107. panta 1. punktā paredzētā nosacījuma par tirdzniecības iespaidošanu starp dalībvalstīm novērtējums nozīmē, ka jāpārbauda, vai uzņēmumi vai preču ražošana dalībvalstī saņem priekšrocības, salīdzinot uzņēmumiem vai preču ražošānu citās dalībvalstīs, selektivitāti, kas paredzēta šajā pašā šā panta punktā, var novērtēt vienīgi vienas dalībvalsts robežās un tē var izrietēt tikai no analīzes par atšķirīgu attieksmi šīs valsts uzņēmumu vai preču ražošanas starpā (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 11. novembra spriedumu lietā C-73/03 Spānija/Komisija, Krājums nav publicēts, 28. punkts).

76 Tālāk apstāklim, ka ar vienu pasākumu tiek sniegtas priekšrocības uzņēmumiem, kuri ir nodokļu maksātāji vienā dalībvalstī, salīdzinot ar uzņēmumiem, kuri ir nodokļu maksātāji citās dalībvalstīs, tostarp tādās, ka ar to atvieglo vienā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu kapitāla iegūšanu ārvalstīs reģistrētos uzņēmumos, nav ietekmes uz selektivitātes kritērija analīzi.

77 Kaut arī iepriekš 58. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija/Francija (20. punkts) Tiesa lēma, ka priekšrocības, kas piešķirtas “par labu tikai valsts precēm, kuras eksportētas, lai palielinātu to konkurētspēju ar citu dalībvalstu izcelsmes precēm”, bija valsts atbalsts, tomēr šā atsauce uz citu dalībvalstu izcelsmes precēm attiecās uz nosacījumu par konkurences un tirdzniecības iespaidošanu.

78 Šo iepriekš 58. punktā minētajā spriedumā lietā Komisija/Francija ietverto interpretāciju apstiprina Tiesas 1988. gada 7. jūnija spriedums lietā 57/86 Grieķija/Komisija (*Recueil*, 2855. lpp., 8. punkts), kurā, veicot pārbaudi par selektivitātes kritēriju, neparedzēts atšķirība starp valsts un citu dalībvalstu precēm. Tāpat Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumā lietā C-501/00 Spānija/Komisija (Krājums, lē6717. lpp., 120. punkts) atšķirība starp valsts un citu dalībvalstu precēm netiek ņemta vērā saistībā ar pārbaudi par pasākuma selektivitāti.

79 No šīs judikatūras izriet, ka konstatācija par pasākuma selektivitāti tiek pamatota ar atšķirīgu attieksmi starp uzņēmumu kategorijām, uz kurām attiecas vienas dalībvalsts tiesiskais regulējums, nevis ar atšķirīgu attieksmi starp vienas dalībvalsts uzņēmumiem un citu dalībvalstu uzņēmumiem.

80 No iepriekš minētā izriet, ka saikne, kura izriet no apstrīdētā lēmuma 154. apsvēruma, kas minēts iepriekš 73. punktā, starp kapitāla eksportu un preču eksportu, pieņemot, ka tē būtu pierādāta, būtu vienīgi secināta par konkurences un tirdzniecības iespaidošanu, nevis strīdīgā pasākuma selektivitāti, kura ir jānovērtē atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam.

81 Ceturkārt, no judikatūras precedentiem, uz kuriem atsaucas Komisija, nevar secināt, ka Savienības tiesu iestādes jau ir atzinušas, ka nodokļu pasākumu var kvalificēt par selektīvu, kaut arī nav pierādāts, ka ar attiecīgo pasākumu tiek sniegtas priekšrocības konkrētai uzņēmumu vai

pre?u ra?ošanas kategorijai, izsl?dzot citus uz??mumus vai pre?u ra?ošanu.

82 T?d?j?di Tiesa l?ma, ka eksportam noteikt? preferenci?l? atk?rtotas diskont?šanas likme, kuru valsts ir pieš??rusi tikai no t?s eksport?t?m prec?m, lai t?m pal?dz?tu konkur?t cit?s dal?bvalst?s ar prec?m, kuru izcelsme ir no š?m valst?m, bija kvalific?jama k? valsts atbalsts (iepriekš 58. punkt? min?tais spriedums liet? Komisija/Francija, 20. punkts) un ka eksporta kred?tu procentu atmaksa (iepriekš 78. punkt? min?tais spriedums liet? Grie?ija/Komisija, 8. punkts), k? ar? nodok?u atlaide, kura ir pieš?irta vien?gi uz??mumiem, kuri veic eksportu un noteiktus ieguld?jumus, kas paredz?ti ar attiec?gajiem pas?kumiem (iepriekš 78. punkt? min?tais 2004. gada 15. j?lija spriedums liet? Sp?nija/Komisija, 120. punkts), izpild?ja selektivit?tes nosac?jumu.

83 Trijos iepriekš 82. punkt? min?tajos spriedumos uz??m?ju sa??m?ju kategorija, uz kuru balstoties var?ja secin?t attiec?g? pas?kuma selektivit?ti, sast?v?ja no uz??m?ju eksport?t?ju kategorijas.

84 J?uzskata, ka uz??mumu eksport?t?ju kategorija, pat ja t? t?pat k?, piem?ram, uz??mumu, kuri ra?o preces, kategorija (skat. iepriekš 41. punktu), ir ?oti plaša, t? apvieno uz??mumus, kurus var atš?irt tiem piem?tošo kop?go rakstur?paš?bu d?? saist?b? ar to eksporta darb?b?m.

85 Iepriekš 82. punkt? min?t? judikat?ra saist?b? ar uz??mumiem, kuri nodarbojas ar eksportu, t?tad ne?auj secin?t, ka Savien?bas tiesu iest?des b?tu atzinušas, ka nodok?u pas?kumu var kvalific?t par selekt?vu, neidentific?jot ?pašu uz??mumu vai pre?u ra?ošanas grupu, kuru var noš?irt tai piem?tošu ?pašu rakstur?paš?bu d??.

86 Šo anal?zi neatsp?ko Komisijas arguments par to, ka iepriekš 78. punkt? min?taj? 2004. gada 15. j?lija spriedum? liet? Sp?nija/Komisija attiec?gais nodok?u pas?kums tostarp attiec?s uz ?rvalst?s re?istr?tiem uz??mumiem piederošu kapit?lda?u atpirkšanu. Lai sa?emtu attiec?g?s priekšroc?bas, uz??mumiem bija j?ieg?st kapit?lda?as sabiedr?b?s, kuru darb?ba ir tieši saist?ta ar pre?u vai pakalpojumu eksportu. Turkl?t Tiesas šaj? liet? par selekt?vu kvalific?t? pas?kuma piem?rošanas joma nebija ierobežota ar š?da veida kapit?lda?u ieg?šanu, taj? tostarp ietilpa ar? citas eksporta darb?bas: fili??u vai past?v?gu uz??mumu izveidošana ?rvalst?s, t?du fili??u izveidošana, kuru darb?ba ir cieši saist?ta ar pre?u vai pakalpojumu eksportu, k? ar? rekl?mas izdevumiem jaunu pre?u laišanai tirg?, lai veiktu izp?ti un atkl?tu citu valstu tirgus, piedal?tos gadatirgos, izst?d?s un citos l?dz?gos pas?kumos. L?dz ar to ar attiec?go pas?kumu sniegt?s priekšroc?bas liet?, kur? tika tais?ts min?tais spriedums, bija *a priori*, pret?ji situ?cijai šaj? liet?, paredz?tas tikai noteiktiem uz??mumiem, kuri veic eksporta darb?bas.

87 No visiem iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka Komisija ar mot?viem, uz kuriem t? ir pamatojusies, nav pier?d?jusi, ka str?d?gais pas?kums bija selekt?vs.

88 Uzskatot, ka str?d?gais pas?kums bija selekt?vs, Komisija t?tad ir k??daini piem?rojusi LESD 107. panta 1. punktu.

89 T?tad izskat?tais pras?bas pamats ir pamatots. L?dz ar to, neesot vajadz?bai izskat?t p?r?jos pras?t?ju celtos pamatus to galven?s pras?bas atbalstam, ir j?atce? apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkts.

Par pras?jumiem par apstr?d?t? l?muma 4. panta atcelšanu

90 Pras?t?ju pras?jumi, kuri konkr?ti attiecas uz apstr?d?t? l?muma 4. pantu, ir pamatoti ar kritiku par p?rejas posmu, kas noteikts apstr?d?taj? l?mum?, lai atg?tu attiec?go atbalstu. Pras?t?jas it ?paši apstr?d datumu, kas izmantots par atskaites punktu, lai noteiktu, kurus atbalstus var atg?t. Ar saviem "pak?rtotajiem" pras?jumiem, kas v?rsti pret šo pantu, pras?t?jas

tātad vālas ierobežot tām piešķirt atbalsta atgriešanas iespējas gadījumam, ja nebūtu dzīsta jebkura iespēja atgriezt šo atbalstu atbilstoši to galvenajiem prasījumiem. Tādējādi prasītāju galvenie argumenti katrā ziņā ir jāsaprot tādējādi, ka ar tiem vālas panākt jebkuras atbalsta atgriešanas iespējas dzīšanu un tātad katrā ziņā apstrīdēt lēmuma 4. panta atcelšanu.

91 Turklāt tū būtu pārāk formāla pieeja uzskatīt, ka prasītājas ar saviem galvenajiem prasījumiem nevālas panākt apstrīdēt lēmuma 4. panta atcelšanu, kas ir juridiskais pamats atbalsta atgriešanai, kaut arī prasītāju prasība apstrīdēt šo lēmumu ir pieņemama tikai, ciktāl tām var piemērot atgriešanas pasākumu (šajā ziņā skat. Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, Krājums, I-4727. lpp., 56. punkts).

92 Tātad ir jāuzskata, ka, lai arī prasītājas tikai "pakārtoti" ir izvirzījušas prasījumus par apstrīdēt lēmuma 4. panta atcelšanu, kurš attiecas uz atbalsta atgriešanu, tās katrā ziņā vālas panākt, lai tiktu atcelta, tostarp galvenokārt, norma, kura ir atbalsta, ko tās ir saņēmušas, atgriešanas juridiskais pamats.

93 Tomēr iepriekš izskatītā pamata par strīdīgā pasākuma selektivitātes neesamību pamatotības sekas ir ne tikai apstrīdēt lēmuma 1. panta 1. punkta atcelšana, ar kuru konstatē atbalsta pastāvīšanu, bet arī šis lēmuma 4. panta atcelšana, kurā ir paredzēta šā atbalsta atgriešana.

Par tiesāšanas izdevumiem

94 Atbilstoši Vispārīgās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĪGĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **atcelt Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmuma 2011/282/ES par finanšu nemateriālo vārtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ģrvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko ģstenojusi Spānija, 1. panta 1. punktu un 4. pantu;**

2) **Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanas izdevumus.**

Martins Ribeiro

Forwood

Bieliņnas

Gervasoni

Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 7. novembrī.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – spāņu